

Důvody nař. rozhodnutí, které souhlasí s důvody nižších stolic, v podstatě zakládají se na názoru, že dle § 11 vlád. nař. č. 500/1920 osvobozeny jsou od zaměstnavatelských příspěvků osoby zaměstnané při polním hospodářství pracemi zemědělskými, nikoliv však též síly konající práce, které povahově pracemi zemědělskými nejsou, byť i byly určeny k zemědělským účelům, jako řemeslnické práce kovářů, kolářů a pod., což platí i o řediteli velkostatku a účetním. — — —

Spornou otázkou téhož druhu zabýval se nss ve svém odborném plenu dne 16. února 1924 a na základě usnesení tohoto plenu vyslovil v nál. Boh. 3343 adm. tyto zásady:

1. Osvobození od placení zaměstnavatelských příspěvků za zaměstnance v zemědělských podnicích (§ 4, posl. odst. opatření Stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 Sb.) vztahuje se také na zaměstnance, kteří v podnicích těchto zaměstnání jsou pracemi jinými než zemědělskými.

2. Lihovar nelze pokládati za podnik zemědělský ve smyslu § 4, posl. odst. cit. opatř. Stál. výb. — —

Vzhledem k zásadám těchto jest nezákonným výrok úřadu, že se osvobození od příspěvku k zlevnění mlýnských výrobků nevztahuje na takové zaměstnance v zemědělském podniku, kteří konají práce, jež povahově pracemi zemědělskými nejsou, byť i byly určeny k zemědělským účelům, jako řemeslnické práce kovářů, kolářů a pod., což platí i o řediteli velkostatku a účetním.

Naproti tomu nelze shledati nezákonnost v tom, že nebyl od placení příspěvků zaměstnavatelských osvobozen Jan B., správce lihovaru.

Pokud však jde o Bohumila T., jenž podle tvrzení st-lky jest sice strojníkem v lihovaru, ale vedle toho zaměstnán jest též při mlátícím stroji, sloužícím výlučně polnímu hospodářství, byl by ovšem zaměstnavatel od placení příspěvků za něho osvobozen za dobu, po kterou tento strojník konal práce při mlátičce jakožto stroji při polním hospodářství pracujícím.

Po té stránce žal. úřad, veden svým mylným názorem právním, nekonal potřebné šetření, a nezjistil, zdali vůbec, zejména pak v měsíci srpnu 1921, za který byl příspěvek předepsán, strojník Bohumil T. zaměstnán byl při polním hospodářství. Jest tudíž nař. rozhodnutí i v tomto bodě nezákonné.

Bylo tedy nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost až na onu část, kterou bylo jím potvrzeno a v platnosti zachováno předepsání příspěvků za Jana B., správce lihovaru, ve kterémž bodu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3745.

Státní zaměstnanci. — Administrativní řízení (Slovensko): * Ministerstvo financí není příslušné, aby rozhodovalo o nárocích úředníků finanční správy na Slovensku, kdež k tomu jest povoláno generální finanční ředitelství jako poslední stolice.

(Nález ze dne 14. června 1924 č. 10.650.)

Prejudikatura: Boh. 1694 a 3715 adm.

Věc: Felix J. v Bratislavě proti ministerstvu financí (fin. kom. Dr. Kal. Koukal) stran přiznání diet.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem gřř v Bratislavě z 30. května 1922 nebylo vyhověno žádosti st-lově za přiznání diet denních 40 K z důvodu vedení dvojí domácnosti; zároveň byl st-1 přeložen na státní útraty od fin. ředitelství v Košicích k fin. ředitelství v Bratislavě, při čemž bylo podotknuto, že ani v Bratislavě mu pro event. vedení dvojí domácnosti diety nepřísluší.

Stížnost do tohoto výnosu byla nař. rozhodnutím zamítnuta. — —

Nss musil především z moci úřední zkoumati, zda nař. rozhodnutí vydáno bylo úřadem, který jest povolán, aby o sporné věci v pořadu instancí s konečnou platností rozhodoval.

A tu shledal, že podle nař. ministra pro Slovensko z 30. prosince 1918 čís. 12 Sb. ex 1919, vydaného na základě § 14 zák. z 10. prosince 1918 čís. 64 Sb., zřízeno bylo gen. fin. ředitelství pro Slovensko (zprvu v Žilině, později v Bratislavě) pro veškerou finanční správu na území Slovenska, pokud nepatří do působnosti nižších finančních úřadů a orgánů, a pokud nebude vyhražena min. fin. v Praze. Z toho plyne, že gřř rozhoduje jako poslední instance správní ve všech věcech patřících materiálně do jeho oboru působnosti, o nichž rozhodovati není vyhraženo min. fin. Pojem »veškerá finanční správa« zahrnuje ve své všeobecnosti nejen věci poplatkové, daňové a jiné finanční, nýbrž i věci týkající se úřadů finanční správy a osob u nich zaměstnaných, neboť nic nespovídá tomu, že některé z věcí těch byly z kompetence gen. fin. ředitelství vyňaty.

Z toho došel nss již v nál. Boh. 1694 adm. k názoru, že v záležitostech úředníků finanční správy — pokud nebudou ministru financí zvlášť vyhraženy — rozhoduje gřř na místě min. fin. s platností konečnou.

Dle toho nebylo min. fin. příslušné, aby o oprávněném prostředku st-lově proti rozhodnutí gřř z . . . . jako o stížnosti jednalo a o ní věcně rozhodovalo, a učinilo-li tak přes to, nelze rozhodnutí jeho shledati zákonným.

Bylo proto zrušeno po rozumu § 7 zák. o ss a nebylo ani zapotřebí ani možno zabývati se věcnými námitkami stížnosti.

Č. 3746.

M i m o ř á d n á o p a t ř e n í . - S t a v e b n í p r á v o : I. * Povoláním ke zřízení některého ze závodů v § 1 vlád. nař. z 7. května 1920 č. 355 Sb. daným před vydáním tohoto nařízení (ods. 2 § 1) lze rozuměti toliko povolení stavební dle stavebního řádu nebo živnostenské dle § 27 č. 48 živn. řádu. — II. * Novým dle § 1 cit. nař. není závod, v němž mají být provedeny pouze změny zařízení technických. — III. * Nepřípustnými by byly takové změny lihovarů a lihočisten teprve, kdyby jimi byla zvýšena výrobní technická výkonnost nad nejvyšší technickou výkonnost, kterou měly v některém výrobním období 1910/11 až 1919/20 (§ 2 cit. nař.).